

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

23. De invidia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

96 Pars I. Meditatio XXIII.

exemplo Moyſis, ob inſignem manſuetudinem:

Quare jubet Paulus: *Volo viros orare omni loco,*

1. *Tim. 2. levantes puras manus ſine ira & diſceptatione. 4.*

3. Tales habent Spiritum Chriſti. Vnde Diſcipu-

4. lis cupientibus venire ignem de cœlo in Sama-

Luc. 9. 5 ritanos, quòd non recepiffent ipſos, Dominiſ

5. ait? *Nescitis cujus ſpiritus eſtis: meus certè non*

eſt ultionis ſpiritus, ſed benedictionis. Vnde

1. *Pet. 2. Petrus de illo: Cùm malediceretur, non male-*

23. *dicebat: cùm pateretur, non comminabatur.*

MEDITATIO XXIII.

De Invidia.

PUNCTUM PRIMUM.

Invidia ex ſuperbia. **I**nvidia eſt triſtitia de bono proximi, quâ noſtrum excedit, vel obſcurat. Oritur ex ſuperbia, & comitem habet iram; & ita utriſque actus, veluti odium proximi quia illius ſucceſſus me obſcurant, gaudere de proximi depreſſione, triſtari de laude, minuere illam, detrahere.

Materia invidiæ.

1. Invidia diſtingui poteſt, juxta genera rerum quaſi objecta invidiæ. 1. De bonis externis aut corporis, quòd præcellat divitiis, dignitate, honore, gratia hominum, corporis dotibus. Et hæc eſt mundana.
2. De bonis intellectualibus.
3. De bonis virtutum.
4. De ipſamet charitate & gratiis gratuitis: quod eſt peccatum in Spiritum Sanctum, quale fuit Luciferi, ut ideo ſtruxerit homini inſidias ad peccandum. *Invidia enim diaboli mors introvit in orbem terrarum;*

Sap. 2. 50

rum;

Quare invidi illum imitantur: proh res indigna!

PUNCTUM II.

Poenæ. i. Ab ipsamet invidia: nam exsiccatur sibi ipsa, offa, fovetur perinde bonis ac malis eventibus, & difficile curatur, quia, quòd vilis sit animi, celatur. 1. Ab exemplis, Cain occidit fratrem, voluit occultare Deocrimen, desperavit de venia Ioseph à fratribus per invidiam venditus evasit illorum dominus. Dathan & Abiron in Moysen insurrexerunt, & absorpti sunt à terra. Saül in Davidem insanivit, & perit. Iudæi Messiam suum crucifixerunt, in caput suum. 2. In inferno crudeliter eos rodet gloria Sanctorum, præsertim ex collatione abjectionis propriæ, atque miseræ. Quare *Vae illis, qui in via Cain abierunt!* Similiter fratres suos prosequentes. *Et errore Balaam, mercede effusi sunt:* malis consiliis eosdem subvertere studentes. *Et in contradictione Core perierunt,* non ferentes sibi alios præferri.

PUNCTUM III.

Bonum contrariæ virtutis quâ mortificatur invidia. Ea est charitas, in tribus præsertim actibus. 1. Insurgentes motus invidiæ statim opprimit. 2. Caudet de bono proximi, ac de proprio. 3. Optat alios excellere omnibus bonis, nihil inde sibi decedere putans.

Urgemur ad hanc virtutem, quòd gloriam Dei & commune bonum oportet præferre proprio:

G quare

Poenæ

sibi ipsa

1.

Prov. 14

10.

2.

Exempla

3.

Infernus

suda,

v. 12.

Charita

tatis

actus.

1.

2.

3.

Dei gloria

98 Pars I. Meditatio XXIV.

quare si ita Deus disponit, ut alii excellent, excelli animi est gratum id habere. Proinde non ut Iosue feremus ægrè, quòd alii prophetent: sed cum Moysè dicemus: *Quis eribuat, omnis populus prophetet?* Nec invidiâ tangemur, ut discipuli Ioannis, quòd Iesus baptizaret, & ad eum fieret concursus: sed respondebimus cum Ioanne: *Qui habet sponsam, sponsus est; amicum autè Sponsi gaudet propter vocem Sponsi. Hoc ergo gaudium meum impletum est, illū oportet crescere, me autem minui.* Deinde, si gaudeam de bono proximi, facio illud meum; & demereor Deum, ut me pluribus augeat. Si doleo de illius malo, Deus viciscim me à propriis expediet. Præterea sic agendo referam fructus charitatis; *Qui sunt pax, & gaudium in Spiritu Sancto:* Et imitabor statum Beatorum, ubi singuli sua conditione contenti per unionem charitatis communicant in bonis omnium; tanquam de propriis exultando, gratiasque agendo. Itaque *amulemur omnes in bono*, contendentes ad summam virtutem, non studio vincendi, sed Deo placendi quàm maximè.

MEDITATIO XXIV.

De Acedia.

PUNCTUM PRIMUM.

Acediâ
pecca-
tur.

ACedia est tristitia inordinata & tædium acutum studiosorum laudabilem. In quo peccatur variè. 1. Peccatum nimius timor difficultatum, quæ virtutem comitantur, unde tædium.